KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.1.2017 r.
COM(2016) 821 final

2016/0398 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie egzekwowania dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, określająca procedurę powiadomień w odniesieniu do systemów zezwoleń i wymogów dotyczących usług oraz zmieniająca dyrektywę 2006/123/WE i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2016) 434 final}
{SWD(2016) 435 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Pogłębiony i sprawiedliwszy rynek wewnętrzny to jeden z dziesięciu priorytetów Komisji Europejskiej. Wykorzystanie jego atutów i pełnego potencjału ma kluczowe znaczenie dla wspierania zatrudnienia i wzrostu gospodarczego w Unii Europejskiej. W październiku 2015 r. Komisja przyjęła strategię jednolitego rynku przewidującą szereg działań służących usprawnieniu jednolitego rynku, aby stworzyć więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw, w tym wniosek ustawodawczy mający na celu poprawę egzekwowania przepisów dyrektywy usługowej poprzez zreformowanie dotychczasowej procedury powiadomień dotyczącej usług[1]. Rada Europejska zaapelowała o ambitne podejście w kwestii realizacji strategii jednolitego rynku[2] oraz uzupełnienie i wdrożenie poszczególnych strategii dotyczących jednolitego rynku do roku 2018, przypominając, iż „lepsze wdrażanie i egzekwowanie istniejącego prawodawstwa dodatkowo pomoże czerpać korzyści z ambitnych celów, jakie Europa stawia w kontekście jednolitego rynku”[3].

Zgodnie z dyrektywą usługową[4] niektóre przepisy krajowe ograniczające swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług nie mogą mieć charakteru dyskryminującego ze względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania, muszą być proporcjonalne i uzasadnione nadrzędnymi względami interesu publicznego. Aby zagwarantować, że nowe środki wprowadzane przez państwa członkowskie faktycznie spełniają te warunki, a tym samym ułatwiają konkurencyjność i integrację jednolitego rynku usług, dyrektywa usługowa zobowiązuje państwa członkowskie do powiadamiania Komisji o nowych lub zmienionych systemach zezwoleń lub niektórych nowych lub zmienionych wymogach objętych zakresem dyrektywy.

Z ocen Komisji wynika jednak, że obecna procedura powiadomień w ramach dyrektywy usługowej nie zawsze pozwala na osiągnięcie oczekiwanego celu, pomimo wysiłków podjętych w ostatnich latach w celu poprawy jej wdrożenia, w tym wytycznych zawartych w Podręczniku wdrażania dyrektywy o usługach, wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk między administracjami krajowymi oraz publikacji danych dotyczących stosowania istniejącej procedury powiadomień przez państwa członkowskie. W rezultacie 40 % przypadków, w których Komisja rozpoczęła zorganizowany dialog z państwami członkowskimi w 2015 r. w zakresie przestrzegania przepisów dyrektywy usługowej, dotyczyło nowych wprowadzonych środków krajowych. Wydaje się zatem, iż istniejąca procedura powiadomień nie przyczyniła się we właściwy sposób do prawidłowego i pełnego wdrożenia dyrektywy usługowej[5].

Komisja przedkłada zatem odrębny instrument legislacyjny modernizujący obecną procedurę powiadomień w ramach dyrektywy usługowej, aby poprawić egzekwowanie obowiązujących przepisów wspomnianej dyrektywy dzięki ustanowieniu bardziej efektywnej i skutecznej

---

1 COM(2015) 550 final.

2 Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 18 grudnia 2015 r., EUCO 28/15.

3 Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 28 czerwca 2016 r., EUCO 26/16.

4 Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

5 Nie osiągnięto pełnego potencjału gospodarczego dyrektywy usługowej, który wynosi 2,6 % wzrostu PKB w UE. Szacuje się, że reformy wprowadzone przez państwa członkowskie w latach 2006–2014, przyczynią się do osiągnięcia zaledwie jednej trzeciej tego potencjału (0,9 % wzrostu PKB w UE).

procedury zapobiegającej przyjęciu przez państwa członkowskie systemów zezwoleń lub pewnych wymogów niezgodnych z dyrektywą usługową. Zmiany przewidziane niniejszą dyrektywą w stosunku do dotychczasowej dyrektywy usługowej nie wykraczają poza niezbędną rewizję jej konkretnych przepisów dotyczących procedury powiadomień.

Cele niniejszego instrumentu prawnego to ponadto poprawa efektywności procedury powiadomień, poprawa jakości i treści składanych powiadomień, uwzględnienie dodatkowych wymogów, które – jak wynika ze stosowania dyrektywy usługowej – mogą stanowić istotne przeszkody dla wewnętrznego rynku usług, a także zapewnienie bardziej skutecznego przestrzegania obowiązku powiadomienia.

Bardziej skuteczna, efektywna i spójna procedura powiadomień będzie stanowić wsparcie dla państw członkowskich i będzie zapobiegać wprowadzaniu nieuzasadnionych, dyskryminujących lub niewspółmiernych systemów zezwoleń lub wymogów dotyczących usług objętych dyrektywą usługową. Tego rodzaju systemy zezwoleń lub wymogi prowadzą do powstania mniej otwartej i mniej zintegrowanej gospodarki, co wiąże się z wyższymi cenami i mniejszym wyborem dla konsumentów. Mogą one mieć również negatywny wpływ na przedsiębiorczość i inwestycje, ponieważ prawdopodobnie ograniczą liczbę przedsiębiorstw zakładanych i wchodzących na rynek europejski. Oczekuje się zatem, iż proponowane przepisy przyczynią się do bardziej konkurencyjnych i zintegrowanych rynków usług w Europie, z korzyścią zarówno dla konsumentów, jak i przedsiębiorców.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejsza dyrektywa uzupełnia istniejącą procedurę powiadomień mającą zastosowanie do towarów i usług społeczeństwa informacyjnego, określoną w dyrektywie w sprawie przejrzystości na jednolitym rynku[6]. Związek między tymi dwiema dyrektywami został uregulowany w ramach obu tych instrumentów prawnych.

Niniejsza dyrektywa uzupełnia również istniejące obowiązki sprawozdawcze wynikające z dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych[7]. Zawiera ona artykuł wyraźnie definiujący związek między tymi dwoma instrumentami prawnymi i wynikającymi z nich obowiązkami.

Niniejsza dyrektywa będzie wdrażana z wykorzystaniem obecnego systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym ustanowionego rozporządzeniem w sprawie IMI[8].

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejsza dyrektywa stanowi uzupełnienie szeregu innych inicjatyw politycznych związanych z usługami, zapowiedzianych w strategii jednolitego rynku, w szczególności dyrektywy w sprawie testu proporcjonalności. Ta druga dyrektywa ustanowi kryteria dla państw członkowskich przygotowujących oceny proporcjonalności projektów krajowych przepisów objętych zakresem dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych. Niektóre

[6] Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

[7] Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

[8] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylające decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI") (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1).

środki objęte zakresem dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych wchodzą również w zakres dyrektywy usługowej i wynikającego z niej obowiązku powiadomienia. W takich przypadkach informacje dotyczące oceny proporcjonalności, jakie należy przekazać w ramach obecnej procedury powiadomień, musiałyby spełniać wymogi dyrektywy w sprawie testu proporcjonalności. Zapewnia się przy tym spójność pomiędzy tymi instrumentami.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowią art. 53 ust. 1, art. 62 i art. 114 TFUE.

W art. 53 ust. 1, art. 62 i art. 114 TFUE przyznano UE uprawnienia do podejmowania działań w odniesieniu do jednolitego rynku usług. Przepisy UE przyjęte na podstawie artykułów 53 ust. 1 i art. 62 TFUE powinny mieć na celu koordynację przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących podejmowania i wykonywania działalności prowadzonej na własny rachunek, co ma ułatwiać prowadzenie takiej działalności. Art. 114 TFUE przyznaje UE, pod pewnymi warunkami, uprawnienia do przyjęcia unijnych aktów prawnych dotyczących ustanowienia i funkcjonowania jednolitego rynku.

Procedura powiadomień określona w niniejszej dyrektywie ma na celu ochronę swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, które należą do podstawowych zasad Unii. W szczególności ma ona na celu zapewnienie zgodności niektórych krajowych ograniczeń swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług z przepisami dyrektywy usługowej, przyczyniając się w ten sposób do lepszego egzekwowania tych przepisów.

Procedura powiadomień określona w niniejszej dyrektywie umożliwia ocenę krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych i przewiduje skuteczne działania zapobiegawcze w przypadku niezgodności ze stosownymi przepisami dyrektywy usługowej. Dyrektywa usługowa przewiduje w szczególności, że systemy zezwoleń i niektóre wymogi dotyczące usług w państwach członkowskich muszą spełniać warunki niedyskryminacji, konieczności i proporcjonalności. Określa ona również szczególne zasady dotyczące systemów zezwoleń (np. w odniesieniu do gwarancji proceduralnych) i niektórych wymogów (np. w zakresie ubezpieczeń).

Procedura powiadomień będzie zapobiegać wprowadzaniu na jednolitym rynku barier wynikających z niejednolitej ewolucji przepisów krajowych; będzie również przyczyniać się do zbliżenia krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych w zakresie usług objętych dyrektywą usługową. Ma to poprawić funkcjonowanie jednolitego rynku usług w UE i służyć wspieraniu zatrudnienia i wzrostu gospodarczego.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Ogólnym celem niniejszego wniosku ustawodawczego jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku usług w UE, który nie jest ograniczony do terytorium jednego państwa członkowskiego, ale obejmuje całe terytorium UE. W związku z transnarodowym charakterem jednolitego rynku UE, skuteczna i spójna weryfikacja projektów środków krajowych z przepisami dyrektywy usługowej, w tym zarządzanie odpowiednim do tego celu narzędziem informatycznym, można osiągnąć jedynie na szczeblu UE. Niniejsza dyrektywa przewiduje procedurę powiadomień zastępującą dotychczasową procedurę określoną w dyrektywie usługowej.

- **Proporcjonalność**

Środki wprowadzone w niniejszej dyrektywie są proporcjonalne do celu, jakim jest zwiększenie skuteczności procedury powiadomień na potrzeby lepszego egzekwowania przepisów dyrektywy usługowej. W porównaniu z obecną procedurą, niniejsza dyrektywa wyraźniej określa obowiązek powiadomień, dostosowując go ściślej do zakresu dyrektywy usługowej, przewiduje dobrze zdefiniowaną i wydajną procedurę konsultacyjną dotyczącą zgłaszania projektów środków, czyni powiadomienia bardziej przejrzystymi dla zainteresowanych stron, uściśla i uspójnia istniejące możliwości przyjęcia przez Komisję decyzji dotyczących zgłoszonych środków oraz precyzuje konsekwencje prawne w przypadku braku powiadomienia.

Środki te nie wykraczają poza to, co jest konieczne do rozwiązania stwierdzonych problemów oraz do osiągnięcia założonych celów. Nie nakładają one obowiązków na usługodawców. Nie przewidują przy tym nieproporcjonalnych kosztów dla państw członkowskich: organy publiczne państw członkowskich są już zobowiązane do przestrzegania dyrektywy usługowej oraz powiadamiania Komisji o niektórych środkach na mocy dyrektywy usługowej. Niewielki oczekiwany wzrost kosztów administracyjnych dla państw członkowskich mógłby zostać w praktyce częściowo zrekompensowany spadkiem kosztów wynikających z naruszeń przepisów, których liczba ma się w związku z niniejszą inicjatywą zmniejszyć, ponieważ jej celem jest zapobieżenie niektórym barierom w sektorze usług niezgodnym z dyrektywą usługową.

- **Wybór instrumentu**

Spójna i przejrzysta procedura powiadomień, umożliwiająca weryfikację zgodności systemów zezwoleń lub wymogów z przepisami dyrektywy usługowej przed ich przyjęciem przez państwa członkowskie, wymaga wiążącego instrumentu prawnego.

Podstawę prawną wniosku stanowią art. 53 ust. 1, art. 62 i art. 114 TFUE. W niniejszym wniosku Komisja proponuje przyjęcie dyrektywy.

3. WYNIKI OCEN *EX POST,* KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

W trakcie przygotowywania niniejszej dyrektywy Komisja dokonała oceny dotychczasowej procedury powiadomień określonej w dyrektywie usługowej. Wskazano szereg niedoskonałości obecnej procedury, w szczególności: możliwości, jakimi dysponują państwa członkowskie, Komisja i zainteresowane strony, w zakresie podejmowania proaktywnych działań przed przyjęciem krajowych przepisów są ograniczone, środki reakcji na zgłoszone wymogi objęte procedurą są niespójne, brakuje należytej oceny proporcjonalności, a skutki prawne nieprzestrzegania obowiązku powiadomienia nie są jasne. Przede wszystkim natomiast nie wszystkie państwa członkowskie wywiązują się z obowiązku powiadomienia. Dzieje się to ze szkodą dla usługodawców i usługobiorców, jak również może utrudnić i skomplikować pracę krajowych organów administracyjnych i sądowych.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Komisja przeprowadziła publiczne konsultacje z zainteresowanymi stronami podczas przygotowywania niniejszej dyrektywy między styczniem a kwietniem 2016 r. Ponadto zorganizowała obszerne dyskusje z zainteresowanymi podmiotami instytucjonalnymi (państwa członkowskie i inne instytucje UE), których bezpośrednio dotyczy procedura

powiadomień oraz jej planowana reforma. Wyniki tych konsultacji zostały opublikowane i są uwzględnione w ocenie skutków.

Wyraźna większość zainteresowanych stron (70 % organów publicznych; 60 % przedsiębiorstw), które udzieliły odpowiedzi w ramach konsultacji publicznych, poparła wniosek ustawodawczy przewidujący modernizację obecnej procedury powiadomień w ramach dyrektywy usługowej. Zainteresowane strony uzasadniały to poparcie różnymi powodami: wyjaśnienie, które środki podlegają obowiązkowi powiadomienia i w jakim terminie; wprowadzenie możliwości analizy środka krajowego przed jego oficjalnym przyjęciem; wprowadzenie jasnych zasad mających zapewnić przestrzeganie obowiązku powiadamiania przez wszystkie państwa członkowskie; oraz poprawa przejrzystości powiadomień dla opinii publicznej.

Zainteresowane strony, które udzieliły odpowiedzi w ramach konsultacji publicznych, wyraziły szerokie poparcie dla wniosku ustawodawczego mającego na celu wyjaśnienie i dostosowanie poszczególnych etapów procedury powiadomień (80 % organów publicznych i 80 % przedsiębiorstw), zapewnienie przejrzystości powiadomień (60 % organów publicznych i 80 % przedsiębiorstw), powiadamianie o środkach na etapie projektu (50 % organów publicznych; 70 % przedsiębiorstw), przedstawianie informacji dotyczących ocen proporcjonalności (60 % organów publicznych; 50 % przedsiębiorstw), poszerzenie zakresu obowiązku powiadomienia o inne kluczowe wymogi wynikające z dyrektywy usługowej (60 % organów publicznych; 75 % przedsiębiorstw), a także poprawę przestrzegania obowiązku powiadomienia przez państwa członkowskie (80 % organów publicznych i 80 % przedsiębiorstw).

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wyniki procesu wzajemnej oceny w państwach członkowskich w latach 2010-11[9], wyniki kontroli skuteczności w latach 2011-12[10] i wyniki wzajemnej weryfikacji w latach 2012-2013[11] przyczyniły się do przygotowania niniejszego wniosku dotyczącego dyrektywy.

Trybunał Obrachunkowy przeanalizował obecny obowiązek powiadomienia w ramach oceny skutecznego wdrażania dyrektywy usługowej[12]. Wskazano na szereg niedociągnięć, w tym brak przejrzystości dotychczasowej procedury, brak obowiązku zgłaszania środku na etapie projektu i brak przejrzystości w samych powiadomieniach.

- **Ocena skutków**

W ramach opracowywania niniejszej inicjatywy przeprowadzono ocenę skutków. Oprócz utrzymania obecnego stanu (scenariusz odniesienia) w sprawozdaniu z oceny skutków rozważono cztery warianty strategiczne. Wytyczne o charakterze nieustawodawczym (wariant 2) mogłyby pomóc w wyjaśnieniu procedury i wynikających z niej obowiązków, ale nie mogą poprawić skuteczności i efektywności obecnej procedury.

Inicjatywa ustawodawcza może obejmować szereg wariantów. Może służyć poprawie skuteczności, treści i jakości procedury powiadomień przez wprowadzenie obowiązku powiadamiania o projektach aktów prawnych, wprowadzenie większej przejrzystości w

---

9 COM(2011) 20 final.

10 SWD(2012) 147 final.

11 SWD(2013) 402 final.

12 Sprawozdanie specjalne nr 5/2016: „Czy Komisja zapewniła skuteczne wdrożenie dyrektywy usługowej?” http://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=35556

systemie, wyjaśnienie etapów i zadań w ramach procedury oraz poprawę jakości informacji przekazywanych w ramach powiadomienia (wariant 3). Aby procedura stała się bardziej skuteczna i odpowiednia, obowiązek powiadomienia można by rozszerzyć na ważne wymogi regulacyjne objęte zakresem dyrektywy usługowej, ale nieobjęte obecnie obowiązkiem powiadomienia (wariant 4). Można by również dodatkowo uwzględnić instrumenty poprawiające przestrzeganie przez państwa członkowskie obowiązku powiadomienia (co przewidują dwa podwarianty: 5a i 5b).

Możliwość uwzględnienia usług w dyrektywie w sprawie przejrzystości na jednolitym rynku została odrzucona ze względu na znaczne różnice w prawie UE między regulacją towarów a regulacją usług. Możliwość połączenia obowiązku wynikającego z dyrektywy w sprawie kwalifikacji zawodowych z obowiązkiem powiadomień w dyrektywie usługowej nie została wzięta pod uwagę, ponieważ obie dyrektywy różnią się pod względem zakresu i przedmiotu.

Preferowanym rozwiązaniem jest połączenie wariantów 3, 4 i 5a. Byłby to najlepszy sposób wyeliminowania stwierdzonych wad i pozwoliłby na ustanowienie skutecznej i efektywnej procedury powiadomień przy jedynie niewielkim wzroście kosztów administracyjnych dla władz krajowych i Komisji.

W dniu 24 czerwca 2016 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię na temat oceny skutków przeprowadzonej przez Komisję w sprawie tej inicjatywy. Uwzględniono w pełni zalecenia Rady, aby wyjaśnić w sposób bardziej szczegółowy niedostatki istniejącej procedury powiadomień, poprawić uzasadnienie proponowanego zakresu zmienionej procedury, wytłumaczyć lepiej wzajemne powiązanie między kwestią określenia problemu i wariantami oraz szczegółowo opisać zawartość preferowanego wariantu i sposób, w jaki posłuży on rozwiązaniu zidentyfikowanych problemów[13].

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Proponowana dyrektywa przyczyni się do sprawności regulacyjnej i uproszczenia poprzez lepsze jednolite egzekwowanie istniejącego prawodawstwa UE na jednolitym rynku oraz poprzez zapobieganie wprowadzaniu niektórych dyskryminacyjnych, nieuzasadnionych lub nieproporcjonalnych barier w sektorze usług. Zastąpi ona dotychczasową procedurę powiadomień określoną w dyrektywie usługowej jaśniejszą, spójniejszą, bardziej skuteczną i wydajną procedurą. Przyczyni się do stabilniejszego otoczenia regulacyjnego, ponieważ umożliwia weryfikację zgodności systemów zezwoleń i niektórych wymogów z przepisami dyrektywy usługowej jeszcze na etapie projektu, przed ich przyjęciem, co pozwoli zminimalizować ryzyko niektórych środków krajowych niezgodnych z dyrektywą usługową i wymagających dalszych dostosowań prawnych.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek wspiera prawa zapisane w Karcie praw podstawowych, w szczególności w art. 16 dotyczącym wolności prowadzenia działalności gospodarczej.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii Europejskiej.

[13] Wyniki konsultacji publicznych, sprawozdania z oceny, oceny skutków oraz opinii Rada ds. Kontroli Regulacyjnej można znaleźć pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm#grow

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Dyrektywa przewiduje przygotowywanie przez Komisję sprawozdania na temat wyników stosowania dyrektywy co trzy lata.

- **Dokumenty wyjaśniające**

Niniejszy wniosek nie wymaga dokumentów objaśniających na potrzeby transpozycji do prawa krajowego, ponieważ wprowadza on niewielkie zmiany do dotychczasowej procedury powiadomień określonej w dyrektywie usługowej. Komisja może jednak w razie konieczności przedstawić wskazówki dotyczące stosowania zmienionej procedury powiadomień.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 określono przedmiot i zakres proponowanej dyrektywy. Celem dyrektywy jest zagwarantowanie zgodności dyrektywy usługowej z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi państw członkowskich, które wprowadzają systemy zezwoleń i wymogi wchodzące w zakres stosowania dyrektywy usługowej. Sektory usług objęte niniejszą dyrektywą są zatem takie same jak te z dyrektywy usługowej.

Art. 2 wprowadza odpowiednie definicje, zgodnie z definicjami zawartymi w Traktacie, według wykładni Trybunału Sprawiedliwości, oraz w dyrektywie usługowej.

Art. 3 doprecyzowuje określony w dyrektywie o usługach obowiązek powiadomienia, który nabiera konkretnego i bezwarunkowego charakteru względem państw członkowskich. Określa on również, jakie środki muszą być zgłoszone i w jakim terminie, jakie informacje dodatkowe muszą zostać przedłożone w ramach powiadomienia, jak również konsekwencje nieprzestrzegania niektórych obowiązków wynikających z dyrektywy. W celu zapewnienia skuteczności i efektywności procedury powiadomień oraz w interesie wszystkich zainteresowanych stron, wszystkie obowiązujące terminy określono w art. 3 i 5. Aby uniknąć niepewności prawa i zapewnić sprawne funkcjonowanie procedury, terminy te rozpoczynają bieg od momentu potwierdzenia kompletności powiadomienia.

W art. 4 określono, do których wymogów i systemów zezwoleń objętych zakresem dyrektywy 2006/123/WE ma zastosowanie obowiązek powiadomienia. Stanowi on, że państwa członkowskie mają obowiązek zgłaszać systemy zezwoleń, niektóre wymogi dotyczące prowadzenia przedsiębiorstwa, niektóre wymogi dotyczące swobody świadczenia usług oraz wymogi dotyczące ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej oraz działalności wielodyscyplinarnej.

W art. 5 wprowadza się trzymiesięczny okres konsultacji od momentu powiadomienia o projekcie środka. Komisja i inne państwa członkowskie mają najwyżej dwa miesiące na odniesienie się do zgłoszonego środka, po czym zgłaszające państwo członkowskie ma najwyżej miesiąc na ustosunkowanie się do tych uwag. Konieczność szybkiego i efektywnego działania trzeba pogodzić z umożliwieniem stronom zgłoszenia szczegółowych i konstruktywnych uwag, po czym państwo członkowskie zgłaszające środek powinno mieć możliwość odniesienia się do tych uwag. Wszystkie strony muszą stosować procedurę w duchu lojalnej współpracy i poszanowania uzasadnionych potrzeb innych stron, w interesie sprawnego i skutecznego funkcjonowania procedury powiadomień.

Zgodnie z art. 6 Komisja może wystosować ostrzeżenie do zgłaszającego państwa członkowskiego, jeżeli po przeprowadzeniu oceny zgłoszonego środka ma wątpliwości co do

jego zgodności z dyrektywą usługową. Wydanie ostrzeżenia oznacza, że dane państwo członkowskie nie może przyjąć zgłoszonego środka przez okres trzech miesięcy.

Po wydaniu ostrzeżenia Komisja może – na podstawie art. 7 oraz zgodnie z obowiązującym przepisem dyrektywy usługowej – przyjąć prawnie wiążącą decyzję stwierdzającą niezgodność zgłoszonego środka z dyrektywą usługową i wzywającą zgłaszające państwo członkowskie do wstrzymania jego przyjęcia.

Art. 8 ma zapewniać osobom trzecich przejrzystość zgłoszonych projektów środków, dołączonych do nich informacji i ostatecznie przyjętych środków. Osoby trzecie, które znają dany rynek i potrafią ocenić skutki, jaki mogą na nie mieć przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, powinny być informowane o zgłaszanych projektach środków.

Art. 9 przewiduje wyznaczenie w każdym państwie członkowskim organu odpowiedzialnego na szczeblu krajowym za funkcjonowanie procedury powiadomień określonej w niniejszej dyrektywie.

Art. 10 wyjaśnia związek między niniejszą dyrektywą a dyrektywą (UE) 2015/1535 oraz dyrektywą 2005/36/WE.

Art. 11 ustanawia okresowy przegląd stosowania dyrektywy.

Art. 12 przewiduje zmiany w dyrektywie 2006/123/WE.

Art. 13 przewiduje zmianę w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1024/2012.

W art. 14 określono termin transpozycji dyrektywy przez państwa członkowskie.

Art. 15 dotyczy terminu wejścia w życie i stosowania.

W art. 16 określono adresatów dyrektywy.

2016/0398 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie egzekwowania dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, określająca procedurę powiadomień w odniesieniu do systemów zezwoleń i wymogów dotyczących usług oraz zmieniająca dyrektywę 2006/123/WE i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1 oraz art. 62 i 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[14],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) gwarantuje usługodawcom swobodę przedsiębiorczości w innych państwach członkowskich oraz swobodę świadczenia usług pomiędzy państwami członkowskimi.

(2) Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[15] określa zasady swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do niektórych usług. Przewiduje ona między innymi, że systemy zezwoleń oraz pewne rodzaje wymogów związanych z usługami nie mogą mieć charakteru dyskryminującego ze względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania, muszą być uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym i muszą być proporcjonalne.

(3) Dyrektywa 2006/123/WE zobowiązuje państwa członkowskie do oceny i dostosowania ich przepisów prawnych odnoszących się do systemów zezwoleń oraz pewnych wymogów dotyczących usług, tak aby były one zgodne z przepisami określonymi w tej dyrektywie. Ponadto, w celu ułatwienia weryfikacji utrzymania takiej zgodności przez państwa członkowskie w przyszłości, dyrektywa 2006/123/WE zobowiązuje państwa członkowskie do powiadamiania o nowych przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które określają pewne nowe wymogi w zakresie objętym dyrektywą lub istotne zmiany w takich wymogach.

---

14 Dz.U. C z , s. .

15 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

(4) Komisja otrzymuje coraz więcej zgłoszeń od państw członkowskich dotyczących nowo wprowadzanych wymogów na podstawie dyrektywy 2006/123/WE. Nie wszystkie z tych wymogów krajowych mają charakter niedyskryminujący ze względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania i nie wszystkie są uzasadnione lub proporcjonalne, co doprowadziło do wszczęcia przez Komisję licznych dialogów strukturalnych z państwami członkowskimi. Oznacza to, że dotychczasowa procedura powiadomień nie jest wystarczająca, aby uniknąć dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania oraz nieuzasadnionych lub nieproporcjonalnych wymogów. Działa to na niekorzyść obywateli i przedsiębiorców na wewnętrznym rynku usług. Ponadto najprawdopodobniej niektóre nowe lub zmienione wymogi dotyczące usług wchodzących w zakres dyrektywy 2006/123/WE nie zostały w ogóle zgłoszone.

(5) Z powyższych powodów Komisja zapowiedziała w swojej strategii jednolitego rynku[16] inicjatywę na rzecz poprawy przestrzegania przepisów dyrektywy 2006/123/WE poprzez reformę przewidzianej w niej procedury powiadomień.

(6) Należy poprawić skuteczność egzekwowania przepisów dotyczących wewnętrznego rynku usług określonych w dyrektywie 2006/123/WE poprzez usprawnienie dotychczasowej procedury powiadomień, określonej w tej dyrektywie, w odniesieniu do krajowych systemów zezwoleń oraz pewnych wymogów dotyczących dostępu do działalności prowadzonej na własny rachunek i prowadzenia takiej działalności. Należy usprawnić zapobieganie przyjmowaniu przepisów krajowych wprowadzających wymogi i systemy zezwoleń sprzeczne z dyrektywą 2006/123/WE. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień Komisji wynikających z traktatów oraz obowiązku przestrzegania przez państwa członkowskie prawa Unii.

(7) Obowiązek powiadomienia określony w niniejszej dyrektywie powinien mieć zastosowanie do środków regulacyjnych państw członkowskich, takich jak przepisy ustawowe, wykonawcze, administracyjne o charakterze ogólnym, lub wszelkich innych wiążących zasad o charakterze ogólnym, w tym zasad przyjmowanych przez organizacje zawodowe w zakresie zbiorowej regulacji dostępu do działalności usługowej lub jej prowadzenia. Obowiązek powiadomienia nie powinien z kolei mieć zastosowania do indywidualnych decyzji wydanych przez organy krajowe.

(8) Nałożenie na państwa członkowskie obowiązku zgłaszania projektów środków określających systemy zezwoleń i wymogi, o których mowa w art. 4 niniejszej dyrektywy, co najmniej na trzy miesiące przed ich przyjęciem, ma zapewnić zgodność przyjmowanych środków z dyrektywą 2006/123/WE. Aby procedura powiadomień była skuteczna, konsultacje na temat zgłoszonych środków powinny odbywać się z odpowiednim wyprzedzeniem przed ich przyjęciem. We właściwy sposób sprzyja to dobrej współpracy i przejrzystości między Komisją a państwami członkowskimi oraz dalszemu rozwojowi wymiany informacji między Komisją a organami krajowymi w zakresie nowych lub zmienianych systemów zezwoleń oraz pewnych wymogów objętych dyrektywą 2006/123/WE, zgodnie z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). W celu zapewnienia skuteczności procedury, naruszenie obowiązku powiadomienia lub obowiązku wstrzymania przyjęcia zgłoszonego środka, również w okresie po otrzymaniu ostrzeżenia, należy uznać za poważne uchybienie proceduralne w świetle jego skutków wobec jednostek.

---

[16] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw” (COM(2015) 550 final).

(9) W duchu przejrzystości i współpracy, jeżeli do projektu środka, będącego przedmiotem procedury powiadomień prowadzonej na podstawie niniejszej dyrektywy, wprowadzone zostaną istotne zmiany, zgłaszające państwo członkowskie powinno w odpowiednim czasie powiadomić o nich Komisję, inne państwa członkowskie i zainteresowane strony. Nie należy powiadamiać o zmianach mających charakter czysto redakcyjny.

(10) Informacje, które mają być dostarczone przez zgłaszające państwo członkowskie powinny być wystarczające do oceny zgodności z przepisami dyrektywy 2006/123/WE, w szczególności w zakresie proporcjonalności zgłoszonego systemu zezwoleń lub wymogu. W związku z powyższym, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), tego rodzaju informacje powinny precyzować zamierzony cel leżący w interesie publicznym, określać, w jaki sposób zgłaszany system zezwoleń lub wymóg jest niezbędny i uzasadniony, aby osiągnąć ten cel, oraz wyjaśniać, w jaki sposób jest on proporcjonalny w swoim zakresie; należy zatem wyjaśnić jego odpowiedniość, dlaczego nie wykracza on poza to, co jest konieczne, oraz dlaczego nie są dostępne żadne inne alternatywne, mniej restrykcyjne środki. Uzasadnienie podawane przez państwo członkowskie powinno być poparte odpowiednimi dowodami oraz analizą proporcjonalności zgłaszanego środka.

(11) W celu zapewnienia skutecznej wymiany informacji między państwami członkowskimi a Komisją, w ramach niniejszej dyrektywy należy nadal korzystać z systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012[17].

(12) Obowiązek powiadomienia określony w dyrektywie 2006/123/WE obliguje państwa członkowskie do informowania Komisji i pozostałych państw członkowskich o wymogach objętych art. 15 ust. 2, art. 16 ust. 1 akapit trzeci oraz art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/123/WE. Stosowanie dyrektywy dowiodło, że systemy zezwoleń lub wymogi dotyczące systemów zezwoleń, ubezpieczeń od odpowiedzialności zawodowej, gwarancji lub podobnych zabezpieczeń, a także ograniczeń działalności wielodyscyplinarnej są powszechne i mogą stanowić poważną przeszkodę w rozwoju jednolitego rynku usług. Powinny one zatem również podlegać obowiązkowi powiadomienia, aby ułatwić osiągnięcie zgodności projektów przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich z przepisami dyrektywy 2006/123/WE. Obowiązek powiadomienia dotyczy wymogów, o których mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE, w zakresie, w jakim są one objęte art. 16 ust. 3.

(13) Niniejsza dyrektywa przewiduje trzymiesięczny okres konsultacji umożliwiający ocenę zgłoszonych projektów środków, jak również skuteczny dialog ze zgłaszającym państwem członkowskim. Aby konsultacje takie były praktycznie możliwe oraz aby pozwolić państwom członkowskim, Komisji i zainteresowanym stronom na skuteczne przedstawienie uwag, państwa członkowskie powinny zgłaszać projekty środków na co najmniej trzy miesiące przed ich przyjęciem. Państwa członkowskie powinny uwzględniać uwagi do zgłoszonego projektu środka zgodnie z prawem Unii.

---

[17] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylające decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI") (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1).

(14) Jeżeli w następstwie konsultacji Komisja nadal ma wątpliwości co do zgodności zgłoszonego projektu środka z dyrektywą 2006/123/WE, może ona ostrzec zgłaszające państwo członkowskie, dając mu możliwość dostosowania projektu środka do wymogów prawa UE. Ostrzeżenie powinno zawierać wyjaśnienie wątpliwości natury prawnej zidentyfikowanych przez Komisję. Otrzymanie takiego ostrzeżenia, oznacza, że zgłaszające państwo członkowskie nie może przyjąć zgłoszonego środka przez okres trzech miesięcy.

(15) Niedopełnienie obowiązku powiadomienia o projektach środków na co najmniej trzy miesiące przed ich przyjęciem lub obowiązku wstrzymania przyjęcia zgłoszonego środka w tym okresie oraz, w stosownym przypadku, w ciągu 3 miesięcy następujących po otrzymaniu ostrzeżenia, powinny być uważane za istotne uchybienie proceduralne o poważnym charakterze w świetle jego skutków wobec jednostek.

(16) Aby zapewnić efektywność, skuteczność i spójność procedury powiadomień, Komisja powinna zachować uprawnienia do przyjmowania decyzji zobowiązujących dane państwo członkowskie do wstrzymania przyjęcia zgłoszonych środków lub, jeśli zostały już przyjęte, do ich uchylenia, jeżeli stanowią one naruszenie dyrektywy 2006/123/WE.

(17) Zainteresowane strony powinny uzyskać dostęp do powiadomień przesyłanych przez państwa członkowskie, aby dowiedzieć się o planowanych systemach zezwoleń lub pewnych wymogach odnoszących się do usług na rynkach, na których są one obecne lub mogą być obecne, oraz aby móc zgłosić swoje uwagi.

(18) Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na obowiązki państw członkowskich w zakresie zgłaszania wymogów odnoszących się do usług społeczeństwa informacyjnego wynikające z dyrektywy (UE) 2015/1535. Aby uniknąć powielania powiadomień, dokonanie powiadomienia na podstawie powyższej dyrektywy i zgodnie z odpowiednimi obowiązkami określonymi w niniejszej dyrektywie należy uznać za dopełnienie także obowiązku powiadomienia określonego w niniejszej dyrektywie.

(19) Z tego samego powodu dokonanie powiadomienia na podstawie niniejszej dyrektywy powinno być uznane za dopełnienie obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich wynikających z art. 59 ust. 5 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[18].

(20) W związku z wprowadzeniem procedury powiadomień przewidzianej w niniejszej dyrektywie należy skreślić przepisy dyrektywy 2006/123/WE dotyczące procedur powiadomień. Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1024/2012.

(21) Ponieważ celu niniejszej dyrektywy, a mianowicie ustanowienia procedury powiadomień na potrzeby poprawy egzekwowania dyrektywy 2006/123/WE wspierającej swobodę przedsiębiorczości dla usługodawców oraz swobodę świadczenia usług na jednolitym rynku, nie można w wystarczającym stopniu osiągnąć w drodze działań wyłącznie na poziomie państw członkowskich, a można go ze względu na skalę i skutki lepiej osiągnąć na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jej celu,

[18] Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsza dyrektywa określa zasady, na jakich państwa członkowskie mają powiadamiać o projektach przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, wprowadzających nowe lub zmieniających istniejące systemy zezwoleń i pewne wymogi, które wchodzą w zakres dyrektywy 2006/123/WE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się definicje określone w art. 4 pkt 1, 2, 3 i 5–9 dyrektywy 2006/123/WE oraz w art. 5 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1024/2012.

Dodatkowo stosuje się następujące definicje:

(a) „projekt środka” oznacza tekst ustanawiający system zezwoleń lub wymóg w rozumieniu odpowiednio art. 4 pkt 6 i 7 dyrektywy 2006/123/WE, przygotowany do wdrożenia jako przepis ustawowy, wykonawczy lub administracyjny o charakterze ogólnym, będący na etapie przygotowań, na którym zgłaszające państwo członkowskie może nadal wprowadzać istotne zmiany;

(b) „przyjęcie” oznacza decyzję w państwie członkowskim, na mocy której przepis ustawowy, wykonawczy lub administracyjny o charakterze ogólnym staje się prawomocny zgodnie z obowiązującą procedurą.

Artykuł 3

Obowiązek powiadomienia

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdym projekcie środka wprowadzającego nowe wymogi lub systemy zezwoleń, o których mowa w art. 4, lub zmieniającego tego rodzaju dotychczasowe wymogi lub systemy zezwoleń.

2. Jeżeli państwo członkowskie zmienia zgłaszany projekt środka w sposób, którego skutkiem jest istotne rozszerzenie jego zakresu lub treści, skrócenie pierwotnie przewidzianego harmonogramu wdrożenia, dodanie wymogów lub systemów zezwoleń lub wprowadzenie w tych wymogach lub systemach zezwoleń bardziej restrykcyjnych warunków prowadzenia przedsiębiorstwa lub transgranicznego świadczenia usług, wówczas państwo członkowskie przekazuje zmieniony projekt środka zgłoszonego wcześniej zgodnie z ust. 1 wraz z wyjaśnieniem celu i treści zmian. W takim przypadku wcześniejsze zgłoszenie uznaje się za wycofane.

3. Projekty środków, o których mowa w ust. 1 i 2, zgłasza się Komisji co najmniej na trzy miesiące przed ich przyjęciem.

4. Naruszenie jednego z obowiązków określonych w art. 3 ust. 1, 2 i 3 oraz w art. 6 ust. 2 stanowi istotne uchybienie proceduralne o poważnym charakterze w świetle jego skutków wobec jednostek.

5. W ramach powiadomienia państwa członkowskie przekazują informacje wykazujące zgodność zgłoszonego systemu zezwoleń lub wymogu z dyrektywą 2006/123/WE.

W informacjach tych określa się nadrzędny interes publiczny i uzasadnia się, dlaczego zgłaszany system zezwoleń lub wymóg jest niedyskryminujący ze względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania i dlaczego jest on proporcjonalny.

Informacje te obejmują ocenę potwierdzającą, iż mniej restrykcyjne środki nie są dostępne, oraz szczegółowe dane na potwierdzenie argumentów przedstawionych przez zgłaszające państwo członkowskie.

6. W powiadomieniu dane państwo członkowskie przekazuje również tekst przepisu ustawowego lub wykonawczego, który stanowi podstawę dla zgłoszonego projektu środka.

7. Państwa członkowskie informują o przyjętym środku w ciągu dwóch tygodni od jego przyjęcia.

8. Do celów procedury powiadomień określonej w niniejszej dyrektywie i w celu zapewnienia wymiany informacji pomiędzy zgłaszającym państwem członkowskim, pozostałymi państwami członkowskimi i Komisją, korzysta się z systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym określonego w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2012.

Artykuł 4

Systemy zezwoleń oraz wymogi objęte obowiązkiem powiadomienia

Państwa członkowskie zgłaszają następujące systemy zezwoleń i wymogi:

(a) systemy zezwoleń w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/123/WE;

(b) wymogi, o których mowa w art. 15 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE;

(c) wymogi mające wpływ na swobodę świadczenia usług, o których mowa w art. 16 ust. 1 akapit trzeci i w art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/123/WE;

(d) wymóg przystąpienia do ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej, gwarancji lub podobnych zabezpieczeń, o których mowa w art. 23 dyrektywy 2006/123/WE;

(e) wymóg prowadzenia wyłącznie danej działalności lub wymóg ograniczający prowadzenie różnych rodzajów działalności wspólnie lub uczestniczenie w nich, o czym mowa w art. 25 dyrektywy 2006/123/WE.

Artykuł 5

Konsultacje

1. Po otrzymaniu powiadomienia od państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 i 2, Komisja informuje zgłaszające państwo członkowskie o kompletności otrzymanego powiadomienia.

2. Licząc od dnia, w którym Komisja informuje zgłaszające państwo członkowskie o kompletności otrzymanego powiadomienia, przez co najwyżej trzy miesiące prowadzone są konsultacje pomiędzy zgłaszającym państwem członkowskim, pozostałymi państwami członkowskimi oraz Komisją.

3. Komisja i państwa członkowskie mogą, w terminie dwóch miesięcy od początku okresu konsultacji, o którym mowa w ust. 2, zgłosić uwagi zgłaszającemu państwu członkowskiemu.

4. Zgłaszające państwo członkowskie musi odpowiedzieć na uwagi zgłoszone przez Komisję lub inne państwa członkowskie w terminie jednego miesiąca od ich otrzymania i przed przyjęciem zgłoszonego środka, albo wyjaśniając, w jaki sposób zgłoszone uwagi zostaną uwzględnione w zgłoszonym środku, albo wskazując powody, dla których zgłoszone uwagi nie mogą zostać uwzględnione.

5. Jeżeli ani Komisja, ani pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły uwag do zgłoszonego projektu środka w terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w ust. 3, okres konsultacji kończy się z efektem natychmiastowym.

Artykuł 6

Ostrzeżenie

1. Przed zakończeniem okresu konsultacji, o którym mowa w art. 5 ust. 2, Komisja może ostrzec zgłaszające państwo członkowskie o swoich wątpliwościach co do zgodności zgłoszonego projektu środka z dyrektywą 2006/123/WE oraz o zamiarze przyjęcia decyzji, o której mowa w art. 7.

2. Po otrzymaniu takiego ostrzeżenia zgłaszające państwo członkowskie nie może przyjąć projektu środka przez okres trzech miesięcy od zakończenia okresu konsultacji.

Artykuł 7

Decyzja

Jeżeli Komisja wydała ostrzeżenie zgodnie z art. 6 ust. 1, może w ciągu trzech miesięcy od daty zakończenia okresu konsultacji, o którym mowa w art. 5 ust. 2, przyjąć decyzję stwierdzającą niezgodność projektu środka z dyrektywą 2006/123/WE i zobowiązującą dane państwo członkowskie do wstrzymania przyjęcia projektu środka lub, jeżeli taki środek został przyjęty z naruszeniem art. 3 ust. 3 lub art. 6 ust. 2, do jego uchylenia.

Artykuł 8

Informacja publiczna

Komisja publikuje – na specjalnej ogólnodostępnej stronie internetowej – powiadomienia dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 oraz odpowiednie przyjęte środki.

Artykuł 9

Wyznaczenie właściwego organu

Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ odpowiedzialny na szczeblu krajowym za funkcjonowanie procedury powiadomień określonej w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 10

Powiązanie z innymi mechanizmami powiadomień i zgłoszeń

1. Jeżeli państwo członkowskie zobowiązane jest do powiadomienia o środku na mocy art. 3 niniejszej dyrektywy oraz na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1535, powiadomienie dokonane na podstawie tej dyrektywy i zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 3 ust. 3, 5, 6 i 7 niniejszej dyrektywy uznaje się za dopełnienie także obowiązku powiadomienia określonego w art. 3 ust. 1 i 2 niniejszej dyrektywy.

2. Jeżeli państwo członkowskie zobowiązane jest do powiadomienia o środku na mocy art. 3 niniejszej dyrektywy oraz do poinformowania Komisji zgodnie z art. 59 ust. 5 dyrektywy 2005/36/WE, powiadomienie to uznaje się za dopełnienie także obowiązku informowania określonego w art. 59 ust. 5 dyrektywy 2005/36/WE.

Artykuł 11

Sprawozdanie i przegląd

1. Najpóźniej do dnia [36 miesięcy po dacie transpozycji niniejszej dyrektywy] r., a następnie najpóźniej co pięć lat, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy.

2. Po przedłożeniu sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, Komisja regularnie dokonuje oceny niniejszej dyrektywy i przedkłada wyniki oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

3. W stosownych przypadkach do sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza są odpowiednie wnioski ustawodawcze.

Artykuł 12

Zmiany w dyrektywie 2006/123/WE

W dyrektywie 2006/123/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 15 skreśla się ust. 7 ze skutkiem od dnia [jeden dzień po terminie transpozycji] r.

2. W art. 39 ust. 5 skreśla się akapity drugi i trzeci ze skutkiem od dnia [jeden dzień po terminie transpozycji] r.

Artykuł 13

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2012

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1. pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. „Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym: rozdział VI.”;

2. dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11. „Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XXXX/XXXX z dnia [...] r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, określająca procedurę powiadomień w odniesieniu do systemów zezwoleń i wymogów dotyczących usług oraz zmieniająca dyrektywę 2006/123/WE i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany

informacji na rynku wewnętrznym, chyba że powiadomienie przewidziane w tej dyrektywie zostanie dokonane zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535.”.

Artykuł 14

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej w dniu [data kalendarzowa: jeden rok po wejściu w życie dyrektywy] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

   Przepisy przyjęte w celu transpozycji niniejszej dyrektywy zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

3. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [data kalendarzowa: jeden rok po wejściu w życie dyrektywy + jeden dzień] r.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 16

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*